

at de ikke kan ernære en Familie. Man maa ikke være blind for, at man støtter disse Brugere, hvis der i de første Aar, inden de faar alt i den rigtige Gænge, bliver aabnet dem Adgang til at søge Virksomhed ude omkring. Jeg tror, at det i alle Henseender vil være ønskeligt, at disse Brug bliver spredt saa jævnt som muligt ikke blot i de forskellige Egne, men ogsaa indenfor den enkelte Egn fra Sogn til Sogn og, om det er muligt, indenfor det samme Sogn. Derfor tror jeg, det vil være ønskeligt, at Loven faar en saadan Tilføjelse, at der bliver Adgang til at tage disse Hensyn i Betragtning. Men det ligger i Forholdets Natur, at det vilde være umuligt ved selve Loven eller ved selve de Forhandlinger, der føres her i Rigsdagen, at fastsætte, hvad det er for Ombytninger, der skal finde Sted. Det beror jo paa Forholdene, som de forekommer i hvert enkelt Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich rettede det direkte Spørgsmaal til mig, om det var Meningen, at de 3 Mill. Kr. skulde tages af Jordfonden eller af Statskassen. Dertil kan jeg svare, at Forslaget her gaar ud paa, at de 3 Millioner, som der eventuelt kan blive Anvendelse for, tages af Statens Midler, hvorimod Jordfondens Midler efter den Lov, der allerede er vedtaget, anvendes til Bygningers Opførelse. Jeg ønsker i den Anledning, der her er givet, at fremhæve, at det jo ikke er et Paabud, der her foreligger, om, at der skal anvendes 3 Millioner af Statens Midler, men der er kun indført den Bestemmelse, at forsaavidt det skulde vise sig ved disse Ejendomshandler, der vil finde Sted, at det, der indkommer ved Salg af Ejendommen, ikke netop dækker fuldt ud det, der skal bruges til at købe for, saa er der ogsaa her givet en vis Bevægelsesfrihed, saaledes at de administrerende Myndigheder kan gaa noget ud over, hvad der indkommer ved Salget af Ejendomme, som har været stillede til Raadighed. Jeg understreger altsaa, at det er ikke Beløb, der behøver at blive anvendt, men som kan anvendes, hvis det skønnes ønskeligt og paakrævet.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen rettede en Del Spørgsmaal til mig, som jeg har noget vanskeligt ved at besvare af den Grund, at jeg ikke føler mig helt sikker paa at have forstaaet dem rigtig. Skulde jeg have misforstaaet dem, vil de Svar, jeg her nu vil give, vel sagtens ikke tilfredsstillende det ærede Medlem, men saa beder jeg det ærede Medlem gentage sine Spørgsmaal, saa kan det jo være, at jeg kan være saa heldig bedre at forstaa dem.

Det første Spørgsmaal angik den Be-

myndigelse, som ved nærværende Lovforslag er tillagt Ministeren, og det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes den skulde forstaaes. Jeg kan dertil kun sige, at den skal forstaaes saaledes, som det staar anført i Lovforslaget, og jeg tror ikke, det er muligt paa nærværende Tidspunkt ved begrænsende Udtalelser nærmere at fastsætte, hvori denne Bemyndigelse bestaar. Bemyndigelsen gaar ud paa dette, at hvor det skønnes ønskeligt af praktiske og økonomiske Grunde, eller af rent samfundsmæssige Grunde, skal Ministeren være bemyndiget til i Forbindelse med de Institutioner og administrative Virksomheder, som staar til hans Raadighed, at foretage saadanne Ændringer, som vil bøde paa de uheldige Forhold, der ellers kunde opstaa. Jeg tror ikke, jeg kan udtale mere om det Spørgsmaal. Men skulde det være noget bestemt, det ærede Medlem har tænkt paa, haaber jeg, han vil oplyse mig derom.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvorvidt det var Meningen, at dette Forslag skulde tilføre Lensbesidderne en Fordel. Jeg kan dertil svare, at dette ligger udenfor Forslagets Hensigt. Dette Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje er i og for sig Lensafsløsningsloven ganske uvedkommende, ændrer ikke i mindste Maade Forstaaelsen af Lensafsløsningsloven lige saa lidt som selve denne Lovs Indhold. Jeg skal dog sige, at jeg vil finde det rimeligt, om dette Tillæg i Praksis faar den Virkning, at Lensbesidderne ved Afstaaelsen af deres Ejendomme i Fremtiden gaar over til at afstaa Jord, som er det, Staten ønsker, og ikke Bygninger til Nedrivning, som det hedder i Loven. Nedrivningerne er jo i ingen Menneskers Interesse. For dem, der skal aflevere Bygningerne og faar Nedrivningsværdien, der er lig Nul, kan de kun være til Skade, men det har heller ingen Interesse for Samfundet og Staten, at disse Værdier gaar til Grunde, og jeg vil derfor haabe, at dette Forslag maa faa den praktisk heldige Følge, at ved Afviklingen af Len og Stamhuse bliver det Jorden, der bliver stillet til Raadighed, og stillet til Raadighed paa en saadan Maade og i et saadant Omfang, som det passer til de stedlige Forhold, og saaledes, at der bliver tilbage om Bygningerne en Kærne af Jord, saaledes at Ejendommen ikke fuldstændig ødelægges, for det har Samfundet jo ingen Interesse i. For den Jord, der maaske i saa Tilfælde bliver afstaaet mindre, end der egentlig skulde, vil den paagældende Lensbesidder saa kunne optræde som Køber, og for Købesummen vil